

Súd: Okresný súd Rimavská Sobota
Spisová značka: 13C/255/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915208448
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Koreňová
ECLI: ECLI:SK:OSRS:2016:6915208448.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rimavská Sobota sudkyňou JUDr. Martinou Koreňovou v právnej veci žalobcu: AB 2 B.V. so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, zast. Advokátska kancelária Goliášová Gabriela s.r.o. so sídlom Trenčín, Ul. Piaristická č. 707/25, IČO 47 234 679, adresa na doručovanie: Piešťany, Ul. Teplická č. 7434/147 proti žalovanému: P. J., Y.. XX.XX.XXXX, E. C.Á. Č.. XX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou H. I., súdnou tajomníčkou Okresného súdu P. o zaplatenie sumy 1 898,65 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1 363,31 eur s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 1 363,31 eur od 12.02.2016 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobu v prevyšujúcej časti z a m i e t a .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi trovy konania na súdnom poplatku vo výške 52,76 eur a na trovách právneho zastúpenia vo výške 93,88 eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a to právnej zástupkyňi žalobcu.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou podanou na súd dňa 17.06.2015 domáhal na žalovanom zaplatenia sumy 1 898,65 eur s 8,15 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1 898,65 eur od 31.05.2015 do zaplatenia ako aj zaplatenia úroku z omeškania vo výške 125,49 eur a to z titulu nesplatenia poskytnutého úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 03.10.2012. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie revolvingového úveru vo výške úverového rámca 1 880,- eur, prostredníctvom úverovej karty. Revolvingový úver je dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, ktorý je žalovanému poskytnutý k uspokojovaniu priebežných finančných potrieb a umožňuje mu čerpať po odsúhlasení peňažné prostriedky

prostredníctvom úverovej karty do výšky nevyčerpaného zostatku úverového rámca. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v pravidelných mesačných splátkach s termínom splatnosti a vo výške určených v úverovej zmluve, pričom prvú splátku bol žalovaný povinný uhradiť až v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom vykonal prvé čerpanie z úverového účtu. Počet splátok vzhľadom na typ úveru nebolo možné určiť. Žalovaný sa tiež zaviazal zaplatiť úroky z poskytnutého úveru vo výške aktuálne platnej mesačnej úrokovej sadzby v okamihu splátky úveru, v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Pokiaľ ide o RPMN uviedol, že vzhľadom na typ úveru nie je možné RPMN určiť, pretože sa menia údaje relevantné pre jeho výpočet. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaný bol v omeškaní s úhradou svojho záväzku, čo vyplýva zo splátkového kalendára, ktorý obsahuje prehľad jednotlivých platieb žalovaného a spôsob ich započítania. V zmysle hlavy úverových zmluvných podmienok (ďalej len ÚZP) s názvom Ukončenie úverovej zmluvy bol žalovaný právnym predchodcom žalobcu vyzvaný listom zo dňa 22.07.2014 k splateniu celého zostatku úveru vo výške 1 915,65 eur v lehote 15 dní od

odoslania výzvy. Žalovaná suma vo výške 1 898,65 eur predstavuje istinu vo výške 1 657,65 eur, úrok vo výške 76,76 eur, poplatok za upomienku vo výške 36,- eur, poplatok za výpis z účtu vo výške 9,78 eur a úrok za hotovostné transakcie vo výške 118,46 eur.

Žalobca do spisu doložil oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014, z ktorého vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že pohľadávku, ktorú má voči nemu postúpil na žalobcu. Predmetné oznámenie bolo zaslané žalovanému, čo mal súd za preukázané poštovým podacím hárkom zo dňa 20.11.2014. Žalovaný v priebehu konania nespochybnil doručenie tohto oznámenia.

Preto potom súd má za to, že žalobca preukázal, že pohľadávka Home Credit Slovakia, a.s., IČO: 36 234 176, Teplická 7434/147, Piešťany z úverovej zmluvy uzavretej dňa 03.10.2012 voči žalovanému prešla na základe zmluvy o postúpení pohľadávok na žalobcu - AB 2 B. V., reg. č.: 572 79 667, so sídlom Amsterdam, Strawinskylaan 933, 1077XX, Holandské kráľovstvo, pričom uvedenú skutočnosť oznámil žalovanému listom zo dňa 19.11.2014, podaným na poštu dňa 20.11.2014.

Súd vo veci dňa 04.09.2015 vydal platobný rozkaz č. k. 13C/255/2015-47, ktorý nebolo možné doručiť žalovanému do vlastných rúk, preto bol uznesením tunajšieho súdu zo dňa 08.02.2016 č. 13C/255/2015-62, zrušený.

Vzhľadom na to, že súdu sa nepodarilo zistiť adresu terajšieho pobytu žalovaného a to ani dopytom na rodinných príslušníkov žalovaného, resp. prostredníctvom Obecného úradu Studená, ustanovil súd žalovanému uznesením zo dňa 08.02.2016 č. 13C/255/2015-62 opatrovníčku.

Návrh spolu s prílohami a procesným poučením bol opatrovníčke žalovaného doručený dňa 11.02.2016. Opatrovníčka sa k návrhu nevyjadřila.

Na pojednávanie dňa 19.04.2016 sa neustanovila zástupkyňa žalobcu, ktorá doručenie predvolania mala vykázané riadne a včas, pričom sa neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu. Tiež sa neustanovila opatrovníčka žalovaného, ktorá doručenie predvolania mala vykázané riadne a včas, pričom sa neospravedlnila a ani nepožiadala o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, preto potom súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti zástupkyne žalobcu a opatrovníčky žalovaného s tým, že prihladol na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s úverovou zmluvou zo dňa 03.10.2012, Úverovými podmienkami spoločnosti Home Credit Slovakia a.s. - pre Clubcard kreditnú kartu (ďalej len "ÚP"), listinou označenou ako "Výpis čerpania, splátok a úhrad", výzvou k splateniu celého úveru zo dňa 22.07.2014 spolu poštovým podacím hárkom bez uvedenia dátumu podania zásielky na poštu, oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 19.11.2014 spolu s poštovým podacím hárkom k podaniu predmetnej zásielky na poštu zo dňa 20.11.2014.

Podľa ust. § 52 ods. 1 Obč. zák., spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 2 Obč. zák., za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Podľa § 54 ods. 1, prvá veta Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa ust. § 1 ods. 2 Zák.č. 129/2010 Z.z., v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo inej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 2 písm. d/ Zák.č. 129/2010 Z.z. v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/, j/ a k/ Zák.č. 129/2010 Z.z., v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať tieto náležitosti:

- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ust. §11 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 129/2010 Z.z.,v znení platnom ku dňu uzavretia zmluvy, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1.

Podľa § 517 ods.1 Obč. zák., dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Podľa § 517 ods.2 Obč. zák., ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z., v znení platnom do 31.01.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Na základe citovaných ustanovení a vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu so žalovaným uzavreli dňa 03.10.2012 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na jej základe čerpal žalovaný prostredníctvom výberu z bankomatu a platieb kartou sumu vo výške 2 255,81 eur, čo vyplýva z výpisu, čerpania splátok a úhrad. Žalovaný sa zaviazal úver spolu s príslušenstvom splácať. Ročná úroková sadzba bola dohodnutá vo výške 26,28 % a 11,88 %, čo súd považuje za neurčité a nezrozumiteľné dojednanie. RPMN nebola dohodnutá. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá ako 4 % z dlžnej čiastky.

Predmetná zmluva je štandardnou spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože bola uzavretá medzi žalobcom ako právnickou osobou konajúcou v rámci predmetu svojho podnikania a žalovaným ako fyzickou osobou - spotrebiteľom, ktorý pri jej uzatváraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, resp. v rámci výkonu svojho povolania. Základnou črtou každej spotrebiteľskej zmluvy je, že sa na ňu subsidiárne vzťahuje Občiansky zákonník bez ohľadu na to, či bola spotrebiteľská zmluva pôvodne uzavretá podľa Obchodného zákonníka alebo Občianskeho zákonníka. Na túto zmluvu sa ako špeciálny právny predpis vzťahuje aj Zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a Zák.č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

Podľa predloženého prehľadu splátok a úhrad žalovaný čerpal sumu úveru vo výške 2 255,81 eur (súčet všetkých súm v kolónke čerpanie) a celkovo uhradil na žalovaný úver sumu vo výške 892,50 eur (súčet všetkých súm v kolónke "úhrada"). Tým, že žalovaný riadne svoj dlh nesplácal, dostal sa do omeškania. Listom označeným ako výzva k splateniu celého úveru zo dňa 22.07.2014 vyzval právny predchodca žalobcu žalovaného k úhrade dlžnej čiastky vo výške 1 915,65 eur do 15 dní od odoslania tejto výzvy.

Súd uvádza, že vzhľadom na to, že ide o spotrebiteľskú zmluvu túto zmluvu ex offo podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti vyžadované právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy a dospel k záveru, že predmetná zmluva neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f/ Zák.č. 129/2010 Z.z., a to konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru. Významom tejto náležitosti zmluvy je, aby spotrebiteľ už bol pri podpise zmluvy informovaný, v akých termínoch, resp. kedy a v akej výške a ako dlho je povinný plniť si

svoje povinnosti (splácať istinu, úroky a poplatky) vyplývajúce zo zmluvy. Vyžaduje sa teda časová (dátumová) špecifikácia konečnej splatnosti úveru jedným časovým údajom, ktorý bude predstavovať konečnú splatnosť úveru. Ďalej zmluva neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ Zák.č. 129/2010 Z.z. a to výšku, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. V zmluve v bode 41 je uvedená výška mesačnej splátky ako 4 % z dlžnej sumy. Primárnemu účelu tejto právnej úpravy pritom zodpovedá len taký výklad tohto ustanovenia, ktorý každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami "suma, počet a termíny splátok" viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným iným poplatkom. Pokiaľ teda zmluva takto určenú konečnú splatnosť a takto urobený rozpis splátok neobsahuje, je tento úver potrebné v zmysle ust. §11 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 129/2010 Z.z. považovať za bezúročný a bez poplatkov. Výkladom ust. §11 ods. 1 písm. a/ Zák.č. 129/2010 Z.z. totiž možno dospieť k záveru, že absencia akejkoľvek náležitosti (teda aj

čo len jednej) stanovenej v § 11 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona pod písm. a/ až k/, r/ a y/ a § 10 ods. 1 robí spotrebiteľský úver (za predpokladu, že zmluva o spotrebiteľskom úvere je platná) bezúročným a bez poplatkov. Takže vychádzajúc aj z tejto argumentácie je nárok navrhovateľa na zaplatenie úroku vo výške 76,76 eur, poplatku za upomienku vo výške 36,- eur, poplatku za výpis z účtu vo výške 9,78 eur a úroku za hotovostné transakcie vo výške 118,46 eur nedôvodný a preto súd tento nárok žalobcovi nepriznal.

K tvrdeniu žalobcu, že pri tomto type úveru nie je možné určiť RPMN súd uvádza, že s týmto názorom sa nestotožňuje. RPMN je údaj, ktorý spotrebiteľovi umožňuje, v množstve rôznych poplatkov a úroku, základnú orientáciu z hľadiska jeho výhodnosti. Tento údaj zákonodarca považoval za natoľko dôležitý, že s jeho absenciou spojil nemožnosť veriteľa žiadať od spotrebiteľa akékoľvek poplatky a úroky. Súd má za to, že k naplneniu jeho účelu a zmyslu vedie len jeho jasné a konkrétne vymedzenie už pri podpise zmluvy. Úverový produkt sa pri absencii RPMN týmto stáva pre spotrebiteľa neprehľadným, pričom spotrebiteľ vstupuje do záväzku (so všetkými jeho následkami) bez jasného vymedzenia podmienok, čo podstatne sťažuje jeho postavenie. Vzhľadom na to, že predmetná zmluva údaj o RPMN neobsahuje, je nutné v súvislosti s vyššie uvedeným predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Súdu je zo súdnej praxe známa argumentácia o nemožnosti určenia RPMN pri revolvingovom úvere. K uvedenému súd poznamenáva, že revolvingový úver je špecifickým úverom, čo do spôsobu jeho režimu, keďže dochádza k postupnému čerpaniu a splácaniu úverovej sumy preto je určenie RPMN na celkový čas existencie úverového vzťahu na jeho začiatku, nemožné. To však nebráni, aby bola RPMN určená pri počiatku zmluvného vzťahu, tak ako to vyžaduje zákon. Nie je možné pripustiť situáciu, že uvedenie jednotlivých čiastok úveru by bolo svojvoľné, preto musí (aj cez povinné údaje ako RPMN) obsahovať prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa vedel už na začiatku úverového vzťahu zorientovať. Navyše v danom prípade z výpisu čerpania splátok a úhrad má súd za to, že nešlo o čerpanie revolvingu, ale o bežný úver, ktorý bol žalovanému poskytnutý vo výške 500,- eur, pretože žiadne iné postupné čerpanie úveru prostredníctvom kreditnej karty z toho výpisu predloženého žalobcom nevyplyva a preto zmluva mala obsahovať povinný údaj a to RPMN. Súd má za to, že išlo len o formálne uzavretie zmluvy o revolvingovom úvere, hoci prakticky zo strany žalovaného k čerpaniu revolvingu nedošlo. V hlave 3, § 2 ÚZP je uvedená možnosť, že spoločnosť a klient sa dohodli, že prvé čerpanie môže byť klientovi umožnené za účelom

kúpy tovaru alebo služieb a to vo výške tohto tovaru alebo služby alebo jej časti a nebude uskutočnené prostredníctvom karty, ale na základe potvrdenia transakcie v úverovej zmluve. Za takéto čerpanie úveru klient nezískava body. Z uzavretej úverovej zmluvy vyplýva, že v kolónke 44 označenej ako "Názov tovaru (typ) služba" je uvedené finančná hotovosť z čoho je zrejmé, že žalovaný nemal úmysel postupne čerpať revolving, ale mal záujem o poskytnutie jednorazovej finančnej hotovosti, ktorú mienil následne splácať.

Pre úplnosť ešte súd dodáva, že pre spotrebiteľa zmätočne pôsobí aj uvedenie dvojakej úrokovej sadzby v bode 42 zmluvy, keďže skutočnosť, že výška úrokovej sadzby sa mení v závislosti od výšky vyčerpanej sumy je uvedené iba drobným písmom s odkazom na Sadzobník. Pri tomto súd poukazuje na to, že pri jasnom určení úverového rámca v zmluve, bola zrejماً aj výška konkrétnej úrokovej sadzby, preto nebol dôvod uvádzať inú úrokovú sadzbu, ktorá sa na daný úverový rámec nevzťahuje. Ďalším prvkom, ktorý celý proces dotvára a robí ho nejasným, je rozdielne vyjadrenie úrokovej sadzby v úverovej zmluve a sadzobníku. Toto vyjadrenie úrokovej sadzby síce dosahuje rovnakú úroveň - výšku, ale pre bežného spotrebiteľa, ktorý sa neorientuje v latinských skratkách, ktoré sa viažu na ekonomické relácie, je iné vyjadrenie výšky úroku v percentách s doplnkom p.m. bez vysvetlenia mátuče a nejasné. Splatnosť jednotlivých splátok k 20. dňu v mesiaci je tiež uvedená iba drobným písmom nasledujúcim po texte obsahujúcom jednotlivé náležitosti zmluvy. Na záver súd poukazuje aj na tú skutočnosť, že Všeobecné obchodné podmienky sa stávajú súčasťou zmluvy prostredníctvom transparentnej inkorporačnej doložky. O netransparentnú inkorporačnú doložku ide aj vtedy, ak ju dodávateľ uvedie menším písmom ako zmluvné podmienky predstavujúce podstatné zložky zmluvy. K drobnému písmu porovnaj nález I. ÚS 342/09 (ČR). Spotrebiteľ sa môže domnievať (postačí hrozba takéhoto rizika), že menšie písmo obsahuje text, ktorému nemusí pripisovať až tak dôležitý význam. V spojení s úplne miniatúrnym písmom, pri čítaní ktorého sa stráca orientácia a vyžadujú sa pomôcky (lupa, pravítko a pod.), práve menšie písmo môže spotrebiteľa odradiť od sústredenia sa pri uzatváraní zmluvy. V bežnom živote sa zväčšenému textu pripisuje záujem autora pripísať mu väčší význam. Opačne text s menším písmom môže indikovať menej podstatný obsah zmluvy. V spojení s rozsiahlymi podmienkami písanými takmer nečitateľným drobným písmom tak existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že priemerný spotrebiteľ podcení takúto časť textu. Neprijateľná inkorporačná doložka v danom prípade nemohla

privodiť ani viazanosť Úverových zmluvných podmienok. Uvedené platí aj pre Sadzobník poplatkov, ktorý mal byť súčasťou úverovej zmluvy.

Pokiaľ úverová zmluva neobsahuje konkrétny jeden údaj o výške ročnej percentuálnej miery nákladov považuje sa úver podľa § 11 ods.1 písm. a/ zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy za bezúročný a bez poplatkov.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd ustálil, že žalovaný nárok je dôvodný len pokiaľ ide o povinnosť žalovaného vrátiť žalobcovi sumu 1 363,31 eur ako rozdiel medzi čerpaným úverom vo výške 2 255,81 eur a doteraz zaplatenou sumou na úvere vo výške 892,50 eur a vo zvyšku nesplateného úveru na istine, úroku, poplatku za upomienku, poplatku za výpis z účtu a úroku za hotovostné transakcie považoval nárok vzhľadom na vyššie uvedené (konštatovanie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru) za nedôvodný a žalobu zamietol. Pre úplnosť súd dodáva, že pokiaľ ide o žalovaný nárok v časti istiny vo výške 294,34 eur (t. j.

rozdiel výškou žalovanej istiny 1 657,65 eur a priznanou sumou 1 363,31 eur), súd konštatuje, že úverová zmluva neobsahuje rozpis jednotlivých splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré spolu tvoria jednotlivú splátku, t.j. údaj o tom z čoho pozostáva úverová splátka s tým, že osobitne pri každej jednotlivéj splátke malo byť zvlášť uvedené, aká suma predstavuje výšku samotnej splátky, aká suma predstavuje úverový úrok a aká suma predstavuje ďalšie náklady spotrebiteľa, čo má za následok, že poskytnutý spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedené súd žalobu v predmetnej časti nároku na istine vo výške 294,34 eur zamietol.

Čo sa týka uplatneného príslušenstva považuje súd za dôvodný a preukázaný nárok žalobcu na úrok z omeškania len vo výške 8,05 % ročne z priznanej sumy 1 363,31 eur od 12.02.2016 až do zaplatenia, preto návrhu podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z.z. v predmetnej časti vyhovel a vo zvyšku úrokov z omeškania žalobu zamietol.

Nárok na úrok z omeškania priznal súd žalobcovi od 12.02.2016, t.j. odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby opatrovníčke žalovaného, pričom žalobu súd považoval za relevantnú výzvu na plnenie.

Ku uvedenému dňu, t.j. 12.02.2016 bola platná základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky vo výške 0,5 % ročne, ktorej zvýšenie o 8 percentuálnych bodov predstavuje 8,05 % ročne (ide o záväzkový vzťah, ktorý vznikol pred 01.02.2013, preto sa výška úrokov z omeškania riadi podľa predpisov platných do 31.01.2013).

O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že žalobcovi ako v prevažnej miere úspešnejšiemu účastníkovi konania, ktorý mal úspech vo výške 71,80 % a neúspech vo výške 28,20 % priznal náhradu trov konania vo výške 43,60 % (71,80 % mínus 28,20 %). Priznaná náhrada trov konania pozostáva zo súdneho poplatku vo výške 121,- eur, z ktorej sumy 43,60 % úspech vo veci predstavuje priznanú sumu 52,76 eur a podľa ust. § 13a ods. 1 písm. a/, c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhl.č. 655/2004 Z.z. z trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby), odmena za jeden úkon vo výške 81,33 eur + 2 x 8,39 eur režijný paušál + 20 % DPH, spolu trovy právneho zastúpenia vo výške 215,33 eur, z ktorej sumy 43,60 % úspech vo veci predstavuje priznanú sumu 93,88 eur.

Podľa ust. § 160 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný priznanú sumu a náhradu trov konania zaplatiť do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že v zmysle ust. § 149 ods. 1 O.s.p. trovy konania zaplatí právnej zástupkyňi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O. s. p. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvého stupňa neúplne

zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a), rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak si žalovaný nesplní v stanovenej lehote uložené povinnosti možno podať návrh na výkon exekúcie podľa Exekučného poriadku.